епископ Николај Протопапас

ЦРКВА И МАГИЈА

Магија са своје две врсте, црном и белом, је врло раширена у данашњем свету. Злоупотребљавајући човеково трагање за смислом и психолошке безизлазе човека потрошачког менталитета, магија је успела да се инфилтрира у све друштвене слојеве. У западном свету магија је уздигнута на ниво религије, и то се види по великом тиражу продатих књига о магијским ритуалима и по продаји разних магијских предмета. У Лондону постоји за незапослене специјални обред са призивањем демона за изналажење посла.

Обожавање сатане је продрло и у музику. Многе музичке групе упућују на концертима антихришћанске поруке младима. У једној таквој песми се каже: „Рај је на издисају; ратујте заједно са сатаном јер је он господ." Музичке групе понекад и на самој сцени врше магијске обреде призивајући демоне да им помогну за успешност концерта.

Али не само у Европи и Америци, него чак и у Русији магија узима маха. Природно, јер одакле год је протеран Бог тамо се уселио сатанизам. Познате личности из руководства многих држава бившег Совјетског Савеза прибегавају исцелитељским експериментима једне сумњиве особе по имену Цуна. Чак је својевремено Брежњев ишао код ње, и изгледа да му је привремено побољшала здравствено стање. Ова жена је привукла пажњу како политичког руководства, тако и уметничке и научне кругове, а на Западу је, судећи по штампи, посебно цењена.

Свако врачање је магијског порекла. То се, између осталог доказује и инструментима које користи. Наиме, сличне инструменте користи и магија: нож, црвени конац, угљевље...

Врачањем се врши обустављање демонског утицаја, али само привремено. Оно траје само толико колико је потребно да се задобије човеково поверење у врачање.

Какав ће нас страх, браћо, обузети, када се поставе престоли, отворе књиге, Бог у слави приступи Суду и Ангели у страху стану пред њим? И шта да чинимо тада ми, који имамо удела у многим гресима, када чујемо да Господ призива у царство небеско благословене Оца Својега а грешнике, одвојивши од изабраних, шаље у патње? Какав ћемо дати одговор? Шта ћемо рећи када изађу пред нас сва шаша дела и све наше скривене речи, помисли, када се све учињено у тајности, дању и ноћу, сакрије пред свима? Какав ће нас стид тада покрити? Биће потпуно немогуће одрећи се рђавих дела: истина ће се доказати и страх превелики и срам поразиће душе грешника. А то се неће догодити са праведницима: они ће у радости и весељуући у дворе небеске и примити награду за своја добра дела. И ко може, браћо, показати тај силни страх од Другог доласка Господњег и Страшног суда, неумитног, неподкупљивог, нелицемерног? „Ако би", каже неко од Отаца, „тада било могуће умрети, - сав свет би умро од страха.".

преподобни Нил Сорски

ВАСКРСЕЊЕ

Манастир Подмаине, Будва – Успење Пресвете Богородице.
Са благословом игумана јеромонаха Рафаила.

НЕДЕЉА О СТРАШНОМ СУДУ

свети свештеномученик Харалампије

Мт. , 25, 31 - 46; зч. 106;

преподобни Јустин Нови Ћелијски

О СТРАШНОМ СУДУ

У данашњем Еванђељу објављена је станица и моја и твоја, ту стоје (возови) нашега живота, никуда даље; ту се распада локомотива и све staје. Ти и ја бићемо у гробу несумњиво када настане Страшни Суд, али ће се отворити гробови и сваки човек мора знати: данас је завршена истина о сваком човеку. Данас ће сваки од нас поднети рачун, главни рачун о своме животу: шта је радио у овоме свету са својим телом, са својом душом, са својим ближњим, са својим имањем, са звездама, са небом, са птицама: како се односио према њима, шта је гледао у коме, шта је видео у коме човеку?

Он Бог љубави има Страшни Суд. Он Бог љубави суди последњим судом и завршава историју света речима: „Да праведници иду у Живот Вечни, у рај, а грешници непокајани у муку вечну". Нека то никог не изненађује.

Припреми се за ту највећу истину, ту свеистину за свакога од нас, за сваког човека, за род људски. Како је страшно! Страшно! Како је страшно, глупо, безумно, лудо! У глупим школама нашим учи се да је човек постао од мајмуна, постао од животиње. Какво понижавање човека, какво пљување човека! И они говоре о човеку! Они се хвале комунизмом, они се хвале својим човекољубљем. Какво човекољубље кад си човека свео на животињу! А човек је Божанско биће. Како су бедни сви ти христоборци, који, ето, у име човека несрећног уништавају човека. За њих ништа није човека

email: manastirmaine@gmail.com
prezentacija: podmaine.weebly.com

лишити живота. Пази, ти човека хоћеш да убијеш! Он Христа носи у себи, ти си христоубица кад си човекоубица. Човече, тргни се! - вели Свето Еванђеље. Вечна похвала човеку, и вечно старање над човеком, и вечно служење човеку као Божјем створу.

Нико тако (високо) као Господ Христос није поставио човека. А безбројни европски хуманисти и њихови хуманизми, даве се у бљувотинама својим и заливају свет крвавим гнојем. И тог човека, кога хоће кроз своје хуманизме да дигну, не знам на какав престо, они стровaљују у сваки прљави гроб, и земљу ову Божју претварају у прљаву и крваву кланицу. А Господ Благи води овај свет. Сваки човек када прогледа духовно и пође за Господом Христом, он право иде у Царство Небеско и Живот Вечни.

Сви путеви и моји и твоји полазе од земље, али се завршавају Страшним Судом.

Пази и у овоме свету никада не заборави да си саздан Господом Христом и за Господа Христа. То је твој циљ, то је твој пут, другога нема. Измислиш ли неки други циљ и пут - тешко теби! И на тебе ће се доносити оне страшне речи: Идите проклети од мене у огањ вечни, приправљен ђаволу и анђелима његовим. Огањ вечни при прављен је ђаволу, не човеку, не људима. Али кад човек себе делима својим, непокајаним гресима својим изједначи са ђаволом и преда себе под вођство ђаволу, куда ће га он одвести ако не у своје царство. Куда? У пакао, у муку вечну.

Самоубице, пред својим самоубиством, уопште не знају да око њих стоји одвратни, (неописиво) зли дух, који их наговара да убију своје тијело, да разбију драгоцјену „глинену посуду“ која чува душу од рокова Божијих. И тај дух савјетује, и убјеђује, и инсистира, и принуђује, и застрашује свакаквим страховима - само да човјек притисне ороз или скочи кроз прозор, бјежећи од живота, од свог неиздрживог умора... Њему ни на памет не пада да тај „неиздрживи умор“ не потиче од живота, него од онога, од којег потичу и све мисли које „дају основу“ за убијање своје. Човјек мисли да он то сам размишља, да сам собом расуђује, и долази до самоубилачког закључка. Али то уопште није он, него његовим мислима говори онај којег је Господ назвао „човјекоубицом од искона“. Човјек се само безвољно саглашава, невидљиво на себе узима гријех ђаволов, усклађујући себе са гријехом и ђаволом... Само једна покајничка ријеч, само једно, макар мисаоно, оцртавање спаситељног крста и поглед са вјером на њега, и - паучина зла је растргнута, и човјек је спашен силом Божијом од своје погибије... Само мала искра живе вјере и преданости Богу, и - човјек је спашен! Али, да ли сви људи који су се спасили од самоубиства или од неког другог гријеха схватају да је поред њих стајао (а можда и још увијек стоји, или им се приближава) одвратни зли дух, биће које се опазити може само неком врстом духовне истанчаности и изоштреном духовном пажњом?

Архиепископ Јован (Шаховској)

свети владика Николај - ВЕРА ОБРАЗОВАНИХ ЉУДИ

Он је дошао једном, и поново ће доћи. Први пут је дошао у понижењу, други пут ће доћи у слави. Први пут је дошао као Искупитељ света, други пут ће доћи као Судија света. Разлика између првог и другог доласка Његовог врло је велика. При првом доласку свом Он се задржао на земљи тридесет и три године. Његов други долазак трајаће врло кратко. Јер као што муња излази од истока и показује се до запада, таки ће бити долазак сина човечијега, рекао је Он сам о свом другом доласку (Мат. 24, 27). Тако изненадан и муњевит биће други долазак Господа. Отуда и опомена Његова свим верним: Стражите дакле, јер не знате у који ће час доћи Господ ваш (24, 42). Први пут је Он дошао као трудбени сејач, а други пут ће доћи као хитри вејач. И као што је вејање кратак посао према многим пословима око усева од сејања до вејања, тако ће други долазак Његов, сравњен са првим, бити брз и кратак. О, и изненадан!

Зато је заповеђено бдење, будноћа духа, стражење, ишчекивање.

Изненадан ће бити долазак Судије, и биће у сили и слави. А суд његов биће, као што је сам Он прорекао и описао (в. Мат. 25, 31). Разлучиће све људе на десно и на лево као пастир што лучи овце од коза. Онима с десне стране рећи ће праведни Судија: Ходите благословени оца мојега, примите царство које вам је приправљено од постања свијета. А онима с леве стране рећи ће: идите од мене проклети у огањ вјечни приправљени ђаволу и анђелима његовијем. Праведно мерило биће просто и јасно. Оне прве призваће у живот вечни и блаженство, зато вели, јер огладњех, и дасте ми да једем; ожеднех и напојисте ме; гост бијах и примисте ме; го бијах и одјенусте ме; болестан бијах, и обиђосте ме; у тамници бијах, и дођосте к мени. Када га ови благословени упитају, кад га то они видеше у беди и помогоше, одговориће праведени Судија: Заиста вам кажем, кад учинисте једном од ове моје најмање браће, мени учинисте.

А оне друге, што на левој страни буду стајали, одагнаће праведни Судија у муке вечне, у огањ приправљен за ђавола и слуге ђаволске. Када га ови неблагословени буду питали, кад га то они видеше у беди и не помогоше. одговориће праведни Судија: Заиста вам кажем, кад не учинисте једном од ове моје мале браће, ни мени не учинисте.

Погледајте, образовани, и видите, како Христос Господ себе истоветује са онима који страдају у овоме свету. Он их милостиво назива малом браћом својом. Зар ћете ви отказати хлеб браћи Христовој? Знајте, да ко њима отказује, Њему отказује. На Суду ће се то објаснити, и Он ће судити по правди.

А кад се Суд оконча, настаће за праведнике царовање без краја и конца. Тада ће праведници засјати као сунце у царству оца својега (Мат. 13, 43). Сва остала царства разориће се, и свака друга власт и сила разбиће се као магла пред сунцем; само ће Његово царство остати, без граница и суседства. Као што је прорекао и видео у визији пророк, кога и Јевреји признају: Власт је његова власт вјечна, која неће проћи, и царство се његово неће расути (Дан. 7, 14). И од самог видљивог неба и земље трајније ће бити царство Његово; јер је речено, да ће небо и земља проћи а царство ће његово остати (Открив. 21, 1).